

ПОБУДОВА ТЕОРЕТИЧНИХ МОДЕЛЕЙ МАЙБУТНЬОГО РОЗВИТКУ ЛЮДСТВА

Актуальність теми дослідження. Дана тема є дуже значущою, оскільки на цьому етапі подальша доля сучасної цивілізації значною мірою залежить від позитивної атмосфери відносин між різними регіонами, різними країнами, різними народами та їх культурами. Толерантний діалог чи багатомовність між різними націями та культурами повинні призвести до можливості збереження та продовження співіснування всіх націй та їх культур у світі. Таким чином, важливо визначити перспективну модель майбутнього розвитку сучасної глобалізації. **Мега дослідження:** проаналізувати загальний розвиток суспільства, дослідити побудову теоретичних моделей, щодо майбутнього розвитку суспільства. Проаналізувати світоглядно-методологічне осмислення та виокремлення знання як стратегічного ресурсу трансформації суспільства та його ролі в забезпеченні інноваційного соціального прогресу, включаючи передусім розвиток людини з врахуванням запитів сучасних соціальних перетворень, що відбуваються сьогодні. Для досягнення мети ми ставимо наступні завдання: розглянути розвиток суспільства в цілому; вказати важливість ролі побудови майбутнього розвитку суспільства; показати широке коло питань, що стосуються побудови теоретичних моделей майбутнього розвитку суспільства. **Об'єктом дослідження** є інтелектуально-духовна сфера суспільства як відносно самостійний стратегічний ресурс трансформації суспільства. **Предметом дослідження** є багатокілічний процес вироблення, накопичення, перетворення, трансляції і застосування знань, як стратегічного ресурсу трансформації суспільства, розширення їх історично обумовлених функцій в когнітивно-інформаційному, науково-технічному якостях формування інформаційних ресурсів, інформатизації публічних та інтелектуалізації систем як бази їх трансформації. **Завдання дослідження:** розглянути розвиток суспільства в цілому; вказати важливість ролі побудови майбутнього розвитку суспільства; показати широке коло питань, що стосуються побудови теоретичних моделей майбутнього розвитку суспільства. Нам відомо, що історія поглядів на співтовариство настільки ж стара, як і історія появи самого людства. Геродот був першим в історії намагався змалювати життя і роботу людей. А такі давньогрецькі філософи, як Платон, Арістотель, Демокріт усіма силами намагалися осмислити природу суспільного життя. Досліджуючи дане питання Арістотель побачив, що власне людина вважається так званою «політичною твариною», так як виключно люди можуть свідомо об'єднуватися. А філософи в середньовіччі вважали, що зародження спільноти відбулося внаслідок домовленості Господа з людиною. Черговий видатний філософ Гердером відмітив про те, що закони суспільного розвитку мають натуральний характер. Хоча у всякому разі, життя - не прогнозовано і мінливе. Цивілізація ніколи не стоїть на місці, суспільство змінюється. Технології постійно зазнають прогресу, а люди змінюють свої погляди та вподобання. У сучасному світі багатьох людей цікавить яким буде суспільство у майбутньому. Звісно ж можна уявити загальну картину майбутнього. Мабуть, усе буде більш механізоване, цифрові технології більш розвиненими, а технічний прогрес буде куди на вищому рівні ніж у сьогодні [2, с. 149-152]. Усе це добре. І зважаючи на це життя людства значно спроститься і виконувати деякі завдання буде значно легше. Зазначені чинники вимагають нових підходів до поведінки людей, народів, нових підходів до цінностей, які панували в добу техногенної цивілізації. Фундацією цих процесів є науково-технічний прогрес, який поступово залучає до культуротворчої діяльності нові об'єкти, які вимагають радикального перетворення людської поведінки у світі та ставлення до цього світу [5, с. 35-38]. Такими об'єктами є відкриті складні синергетичні системи, що саморозвиваються разом з людиною. Еволюція подібних систем характеризується їх проходом через особливий стан несталості, коли випадкові, незначні впливи можуть призвести до непередбачуваних трансформацій всієї системи. У синергетичних системах, що саморозвиваються, людина та її діяльність не є чимось зовнішнім - вона сама стає частиною системи. Її діяльність визначається численністю різних можливостей та проблемою вибору певної системи розвитку. Цей вибір не може бути принципово лінійно визначеним. Тому важливо спробувати передбачити такі точки взаємодії людина-система, які потенційно містять можливості катастрофічних наслідків. Подібні об'єкти починають відігравати роль у життєдіяльності людини, спонукаючи вносити суттєві корективи в цінності та смисли техногенної цивілізації [3, с. 220-229]. Окреслюючи концепцію майбутнього, не слід забувати радикальні зрушення у самій техногенній діяльності. Сучасна науково-технічна діяльність людини характеризується складними взаєминами, де пов'язані технологічні, природні та соціокультурні явища. І будь-яка діяльність людини в межах подібної глобальної цивілізаційної системи може викликати як позитивні, так і катастрофічні наслідки, як у найближчих, так і віддалених ділянках системи [1, с. 40-42]. Тому пошук і втілення у життя моделей, які забезпечують виживання, стає кінце необхідним [2, с. 163-178]. Практика історико-культурологічного прогнозування свідчить про те, що майбутнє важко передбачити в усіх деталях та проявах. Говорити можливо лише про більш чи менш імовірний сценарій розвитку історії. Сьогодні можна стверджувати про початок глибинних зрушень сучасної цивілізації. Вивчення подібних змін не тільки свідчить про зв'язок з минулим, а й дає змогу участі у пошуках світоглядних орієнтацій майбутнього [4, с. 12]. Утім не можна не зазначити, що прагнучи змінити своє життя на краще, людина почала тільки усугубляти ситуацію із її моральними цінностями [1, с. 230-242]. Адже суспільство стало приділяти більше уваги цінностям матеріальним. І в той же час ми забуваємо про щоб більш цінне, про те, без чого ми не люди. **Висновок:** Тому дуже важливо побудувати теоретичну модель майбутнього розвитку суспільства. Це дає нам можливість самостійно передбачити наше майбутнє. З найдавніших часів до сьогоднішнього дня суспільство домагалося найкращого, що природно. Але люди повинні завжди пам'ятати свою справжню професію, і не забувати, що набагато цінніше матеріальної цінності-моралі. Оскільки якщо концепція сталого розвитку людини не розглядається, марно аналізувати природу процесу формування майбутнього розвитку цивілізації. Тому можна сказати, що пошук майбутніх моделей розвитку слід продовжувати. Однак слід зазначити, що ця модель не повинна вести до створення єдиної загальної інтерактивної глобальної цивілізації, яка може призвести до глобальних катастроф. Стійке суспільство повинно бути створене на основі культури, економіки та соціальної моралі, а також на підтримці до посилення національних духовних особливостей людей та країни. Головним принципом міжнародних відносин між народами, націями та народами повинно бути міжнародне право, норми справедливості та толерантності, а не верховенство сили та свавілля. Слід також зазначити, що, мабуть, найважливішим завданням сучасного суспільства є забезпечення миру на землі. Особливо, коли ми спостерігаємо загальну ситуацію у світі сьогодні.

Список використаних джерел

1. Стівен Сломен. «чому ми ніколи не думаємо на одинці» 344 с.
2. Кушерець В.І. Знання як основа успішного розвитку // Трибуна. 2001. № С. 149-152. С. 163-178.
3. Джеймс Робінсон. «Чому нації занепадають? Походження влади, багатства і бідності» 2016. 435 с.
4. Кушерець В.І. До нового суспільства - з новим гуманістичним світобаченням. Концептуальні засади та основні напрями інформаційно-освітньої і науково-просвітницької діяльності // Трибуна. С. 10-13.
5. Василь Шейко. Формування моделі майбутнього розвитку суспільства в добу цивілізаційної глобалізації: культурологічний аспект «культурологічна думка» 249 с.